

Af *Falk Hansen* til boligministeren:

„Agter ministeren at tage kontakt med de almennyttige boligselskaber med henblik på at få ændret standardkontrakternes forbud mod husdyrhold?“

Skriftlig begrundelse.

Da hele spørgsmålet har været oppe til debat, også inden for de almennyttige boligselskaber, skulle der vel være mulighed for, at ministeren kunne nå frem til et forsvarligt kompromis med disse selskaber, f. eks. således at ændringen blev gennemført som en indrømmelse til nærdemokratiet, idet det blev beboerne i de enkelte bebyggelser og ikke de pågældende boligselskaber som sådanne, der fik det afgørende ord ved afgørelsen af, om der skulle tillades husdyrhold i den pågældende bebyggelse.

Ændringer i disse boligselskabers praksis ville sikkert meget hurtigt forplante sig til en stor del af det øvrige udlejningsbyggeri.

Går man bort fra et standardforbud, kunne det samtidig understreges over for lejeren ved indflytning — og det kunne passende stå i lejekontrakten — at berettigede, gentagne klager over lejerens husdyrhold vil medføre krav om det pågældende husdyrs fjernelse og, såfremt dette ikke imødekommes, lejermålets ophævelse. En sådan ordning svarer til, hvad der i øjeblikket er gældende i de lejemaal, hvor der ikke er indsat et standardforbud mod husdyrhold.

Falk Hansen: Der har i de senere år været en kraftig debat angående husdyrhold, specielt hundehold, i lejligheder. Fra den ene fløj gør man gældende, at større dyr ikke hører hjemme i bylejligheder, bl. a., påstår man, fordi der påføres de omkringboende betydelige gener i form af støj og ekskrementer. Andre gør gældende, at en hund eller kat kan være til megen glæde, måske ikke mindst for ældre eller ensomme mennesker.

Det kunne vel også være rimeligt at betragte husdyrhold som en af de mange aktiviteter, der godt kan udfolde sig i en beboelseslejlighed til gavn og glæde for beboerne. Man har jo dog ikke et standardforbud mod musiceren, dans, bordtennis og andre ting, som hører med til normal udfoldelse i en beboelseslejlighed. Disse og mange andre

støjgener må de omkringboende acceptere, så længe støjen holder sig på et nogenlunde rimeligt niveau.

Hovedparten af de lejekontrakter, der anvendes af de almennyttige boligselskaber, indeholder en bestemmelse om, at husdyrhold ikke er tilladt uden udlejerens skriftlige tilladelse, en bestemmelse, domstolene normalt har fortolket meget strengt.

Hele dette menneskelige spørgsmål har også et andet og vigtigt aspekt, nemlig hensynet til den form for nærdemokrati, der under betegnelsen beboerdemokrati er ved at udvikle sig. Fra flere sider er der stillet krav om, at beboerne i de enkelte udlejningsejendomme får større indflydelse på bl. a. bestemmelser om husorden, herunder spørgsmålet om husdyrhold. Jeg synes, det må være rigtigt, at det generelle forbud mod husdyrhold fjernes fra standardkontrakterne, og at man så lader beboerne selv finde en løsning på dette for mange virkelig vigtige spørgsmål.

Boligministeren (Helge Nielsen): Spørgsmålet om lejernes adgang til husdyrhold og specielt hundehold har jo gennem årene ustandselig givet anledning til offentlig debat.

Der er tale om forhold, der taler til følelserne, både for og imod. Spørgsmålet har også flere gange været drøftet i folketingets boligudvalg i forbindelse med ændringer af lejeloven. Drøftelserne er dog hver gang endt i, at man er vejet tilbage for at give fri adgang til at holde hund.

Boligministeriet har for nylig på ny haft spørgsmålet op til overvejelse og har indhentet udtalelser fra Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber, Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation i Danmark. Fællesorganisationen af danske almennyttige Boligselskaber kunne ikke anbefale et generelt forslag om frigivelse. Grundejernes Landsforbund har givet udtryk for, at bestemmelser om begrænsninger i adgang til husdyrhold navnlig er i lejernes interesse. Grundejernes Landsforbund mener derfor ikke, at der bør indføres en generel bestemmelse om, at en lejer har ret til husdyrhold. Landsforbundet har i denne forbindelse henvist til, at der i huslejenævnene i København er fast praksis for,